

Tekst: INGRID SPELT

Foto's: ARCHIEF, DE TEXELSE COURANT

Welk moment veranderde het leven van (voetbal)dichter en tekstschrijver Theun de Winter? Hij stopte met zijn studie Nederlands en ging fulltime schrijven.

OVER THEUN

Theun de Winter (1944, Badhoevedorp) schrijft gedichten voor voetbaltijdschrift 'Hard Gras'. In het verleden werkte hij onder meer voor 'Haagse Post', 'HP/De Tijd', 'Playboy' en schreef voetbalgedichten voor 'De Telegraaf'. Er verschenen diverse dichtbundels en hij portretteerde voetballers Johnny Rep en Piet Keizer. Voor Rob de Nijs, Wolter Kroes, Liesbeth List, Clouseau en VOF de Kunst schreef hij songteksten. De evergreen 'Terug naar de kust' van Maggie MacNeal stond wekenlang in de hitlijsten.

Theun de Winter

'IK HAATTE STUDEREN EN NU KON IK ER EEN PUNT ACHTER ZETTEN'

Ik maakte cartoons voor het Amsterdamse studentenweekblad 'Propria Cures'. Als kind nam mijn vader mij al mee naar de studio's van Marten Toonder. Ik was gedoemd om tekenaar te worden; pas later ging ik schrijven. Mijn eerste grote stuk over de feestelijke presentatie van de eerste 'Literaire Reuzenpocket' met heer Bommel en Tom Poes-verhalen werd opgemerkt door 'Haagse Post'. Of ik voor hen wilde schrijven. Natuurlijk! Ik haatte studeren en nu kon ik er een punt achter zetten. Ik dompelde me onder in de schrijvers- en kunstenaarswereld met vrienden als Jan Wolkers, Yrrah ofwel Harry Lammertink, K. Schippers, Bernlef, Hans Koetsier en Marte Röling. In Amsterdam ging ik dood op mijn kamer, dus was ik altijd wel ergens buitenshuis te vinden. Ik voelde me thuis bij mijn vrienden en hield van het artistieke, vrije leven, maar ik miste wél Texel. Het eiland waar ik opgroeide. De weekenden ging ik altijd terug en bijna al mijn stukken schreef ik aan de eettafel in mijn ouderlijk huis. Mijn twee broers woonden nog thuis. Het was een soort van gezinsleven en dat voelde geborgen, ook al zat ik in Amsterdam nooit zonder vriendin. Ik logeerde bij mijn

Theun de Winter, Hugo Brandt Corstius en Betty van Garrel.

vriendinnen, dan kon ik komen en gaan wanneer ik wilde. Samenwonen wilde ik niet. Mijn eerste songtekst 'Terug naar de kust' van Maggie MacNeal schreef ik uit een immens verlangen naar de kust, wind en meeuwen. Ik zat bij mijn toenmalige vriendin en een ongelooflijke heimwee naar Texel overviel me. De woorden vloeiden uit mijn pen. Het duurde overigens nog een aantal jaar voordat ik definitief terugkeerde naar het eiland. Een bomaanslag door de Basken, tegenover het appartement waar ik toen woonde aan de Overtoom, zette me aan het denken. Wilde ik dat stadse leven nog wel? Dertig jaar geleden trok ik bij mijn moeder in, mijn vader was inmiddels overleden. Ik was een écht moederskindje en zij vond het heerlijk om haar zoon weer om zich heen te hebben. Ik ben volstrekt onvolwassen gebleven. Mijn moeder stierf tien jaar terug en ik woon nog steeds in hetzelfde huis. Nu ik tachtig ben, denk ik vaker na over mijn eigen dood. Mijn uitvaart wordt een lange zit met de muziekljst die ik heb samengesteld. Maar joh, ik kán nog helemaal niet doodgaan, want ik heb er net weer een nieuwe ezel bij!